

Ur "Passion".

Foto: LARS KROON

Sondheims "Passion" – ett riktigt storverk

Publicerad 20 sep 2016 kl 09,18

Stephen Sondheims musikal "Passion" har premiär i Jönköping.

Hanna Höglund ser en föreställning där orkestern gestaltar det undermedvetna.

Det brukar sägas att Stephen Sondheim är musikaltonsättaren som kritikerna älskar och publiken ibland sviker. För svår, för konstig och med för få kända refränger att gå hem och nynna på. I alla fall om man jämför med Andrew Lloyd Webber. Men detta är också Sondheims styrka.

Det är faktiskt pinsamt att varken Stockholm, Göteborg eller Malmö har tagit hit Sondheims "Passion". Det är bara att gratulera Smålands musik och teater i Jönköping till att vara först i Skandinavien.

"Passion" bygger på en italiensk 1800-talsroman som blev **Ettore Scola**-film ("Passione d'amore" från 1981) och innehåller en klassisk operaintrig - kvinnor som blir sinnesförvirrade och "dödligt sjuka" av omöjlig kärlek - med ödesmättade systrarna **Brontë**-stämningar.

Här blir Fosca passionerat förälskad i officeren Giorgio som skiljts från sin vackra älskarinna Clara för att åka till fronten. Fosca har ett fläckt förflutet och återkommande kramp- och skrikanfall, och i kärlek klänger hon sig fast på de mest självutplånande sätt. Hennes besatthet av Giorgio skulle kunna göra storyn till en rykande misogyn soppa.

MUSIKAL

Passion

Av Stephen Sondheim (musik) och James Lapine (text)

Översättning Ulricha Johnson

Regi Victoria Brattström

Dirigent Johan Sibera

Spira, Jönköping

2.5 t.

Passion som kammerspel

Men i Sondheims och regissören **Victoria Brattströms** händer blir "Passion" i stället ett kammerspel där Fosca, Giorgio och Clara är komplexa fullblodsmänniskor. Jag kan inte slita blicken från **Kalle Malmberg** (Giorgio), **Annica Edstam** (Fosca) och **Mari Lerberg Fossum** (Clara) under uppsättningens två och en halv timmar.

Några i publiken skrattar åt det som skulle kunna vara farsförvecklingar när Fosca följer en motvillig Giorgio till tåget och blir avvisad, utan att vika sig. Men det här är inte revy, det är Sondheim. Jag skrattar inte.

Särskilt inte när Annica Edstam har fångat sin Fosca så perfekt. Som en kvinnovarelse som sjunger fantastiskt men skriker blodisande och bor på sitt skrangliga piano bland scenografen Karin Dahlströms sandsäckar. Och fullkomligt, och det är det viktigaste, äger sitt eget öde.

Länsteaterns begränsade resurser märks i Sondheims ensemblenummer som med obarmhärtig transparens blottar varje osäker röst i 14-mannateamet. Men å andra sidan finns Jönköpings Sinfonietta i diket - en lyx som få musikalspelande privatteatrar erbjuder. Det är i orkestern Sondheim förlägger sina musikalers hela undermedvetna, i motstämmor, plötsliga accenter och tonalt osäkra partier.

Det är den som är föreställningens tredje huvudperson, som gör att någon kan sjunga en sak men mena något helt annat.

Få behärskar den konsten som Sondheim.

[Följ Expressen Kultur på Facebook – så missar du inga nyheter!](#)

Hanna Höglund
kulturen@expressen.se

Ansvarig utgivare: [Thomas Mattsson](#)
Telefon till redaktionen: 08 - 738 30 00
Tipsa oss: via mobil 71717 eller mejla 71717@expressen.se
Mejla redaktionen: redaktion@expressen.se
Anmäl till [Pressombudsmannen](#)

© AB Kvällstidningen Expressen